

Література

1. Стеценко Н.М. Папороті (Інтродукція, розмноження, біохімія, господарське значення, народна медицина) / Н.М. Стеценко. – К. : Вид-во "Фітосоціоцентр", 2001. – 140 с.
2. Куликова М.В. Папоротники / М.В. Куликова. – М. : Изд. дом МСП, 2005. – 96 с.
3. Геренчук К.І. Природа Хмельницької області / К.І. Геренчук. – Львів : Вид-во "Камеяр", 1980. – 152 с.
4. Казімірова Л.П. Polipodiophyta у природній флорі Хмельницької області: систематична структура, раритетна складова, перспективи реінтродукції у паркові культурфітоценози / Л.П. Казімірова, Н.М. Гесаль // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2006. – Вип. 16.4. – С. 217-221.
5. Гесаль Н.М. Представники Aspidiaceae в природі та культурі Хмельницької області / Н.М. Гесаль, Л.П. Казімірова // Біологічний вісник Харківського національного університету ім. Каразіна. – Харків, 2008. – Т. 12, № 2. – С. 9-10.
6. Казімірова Р.Н. Почвы и парковые фитоценозы Южного берега Крыма / Р.Н. Казімірова. – К. : Вид-во "Аграрна наука", 2005. – 183 с.
7. Дідух Я.П. Фітоіндикація екологічних факторів / Я.П. Дідух, П.Г. Плюта. – К. : Вид-во "Наук. думка", 1994. – 280 с.
8. Плюта П.Г. Принципи створення і використання фітоіндикаційних кліматичних шкал / П.Г. Плюта // Український фітоценологічний збірник. – Сер.: С. – К. : Вид-во "Либідь", 1998. – Вип. 1 (10). – С. 17-27.
9. Екофлора України. – Т. 1. / відпов. ред. Я.П. Дідух. – К. : Вид-во "Фітосоціоцентр", 2000. – С. 107-181.

Казімірова Л.П. Характеристика едафотопов видів папоротников семейства *Aspidiaceae* природной флоры Хмельницкой области для их интродукции в культурфитоценозы

Дана характеристика едафотопам видів семейства *Aspidiaceae* природной флоры Хмельницкой области; оценена широта экологической амплитуды чувствительности видов к водному, кислотному и солевому режимам почвы, относительно содержания в ней карбонатов, гумуса, усвояемых форм азота, аэрированности и неравномерности увлажнения почвы.

Ключевые слова: *Polypodiophyta*, *Aspidiaceae*, Хмельницкая область, едафотоп, фитоиндикационная экологическая шкала почв.

Kazimorova L.P. Characteristics of edafotops fern species of the family *Aspidiaceae* natural flora of Khmelnytsky region for their introduction into the kulturfitotsenosis

The characteristic species of the family of edafotops *Aspidiaceae* natural flora of Khmelnytsky region, estimated species ecological amplitude to water, acid and salt regime of soil carbonate content in it, humus, assimilable nitrogen, aeration and uneven soil moisture.

Keywords: *Polypodiophyta*, *Aspidiaceae*, Khmelnytsky region, edafotop, fitoindication scale ecological soil.

УДК 631.524+712.41

Ст. наук. співроб. А.І. Івченко, канд. с.-г. наук;
ст. наук. співроб. І.М. Пацура, канд. с.-г. наук,
ст. наук. співроб. А.С. Мельник – НЛТУ України, м. Львів

РІДКІСНІ ДЕРЕВА АВТОХТОННИХ ТА ІНТРОДУКОВАНИХ ВИДІВ У ЛАНДШАФТАХ СТАРОВИННИХ ПАРКІВ ПЕРЕДКАРПАТТЯ

На Львівщині у ландшафтах старовинних парків Передкарпаття збереглися 59 цікавих та унікальних дерев 43 таксонів, які вирізняються своїм значним віком та біометричними показниками. Такі дерева є цінними об'єктами для біологічної та лі-

сівничої науки, а також для озеленення та ландшафтної архітектури. Вони потребують належного догляду та охорони.

Ключові слова: старовинні парки, інтродуценти, великовікові дерева.

Ботанічний сад Національного лісотехнічного університету проводить дослідження лісівничо-ботанічного напрямку як пріоритетні. Насамперед, ця робота спрямована на вивчення рідкісних представників дендрофлори та їх малодосліджених рослинних угруповань. Серед таких представників є як інтродуковані, так і автохтонні види. Так, роками вивчають рівень адаптації видів інтродукованої дендрофлори до умов регіону, їх біологічні властивості в новому для них середовищі, а також наявність природного поновлення та його особливостей.

З іншого боку, певний інтерес становлять великовікові та великорозмірні особини аборигенних та інтродукованих видів. Вивчення таких автохтонних деревних рослин показує рівень їх стійкості та життєвості в субсеньному та сеньному віці у тих чи інших лісорослинних умовах, а в окремих випадках – максимальний біологічний вік тієї чи іншої породи для конкретних умов росту. Також можна робити висновки і щодо декоративності таких великовікових дерев. У нас цим питанням, зазвичай, не приділяють належної уваги. Тоді як у Польщі такі дерева беруть на облік, відповідно доглядають і як пам'ятки природи зберігають навіть після відмирання [7].

Великовікові дерева переважно збереглися в старовинних парках. За останні роки колектив Саду обстежив низку таких парків Львівського Передкарпаття. Здебільшого це присадибні парки XVIII-XIX ст. при палацових будівлях. Серед таких об'єктів – парки в населених пунктах Підгірці Стрийського, Журавно Жидачівського, Розділ Миколаївського, Вишня та Переможне Городоцького районів [1-4].

Обстеження паркових територій та наявних на них деревних інтродуцентів базувалися на загальноприйнятих методиках [5, 6]. Приблизний вік дерев визначали методом експертної оцінки. Внаслідок дослідження на території названих парків виявлено 59 цікавих, часто унікальних, дерев 43 таксонів. Переважно, це великовікові дерева. Вони представлені аборигенними видами (табл. 1), їх рідкісними декоративними відмінами (табл. 2) та інтродуцентами (табл. 3).

Як бачимо, серед великовікових особин аборигенних видів найстарші за віком дерева дуба звичайного. Ці дерева мають цілком здоровий вигляд та безумовну перспективу довготривалого росту. На них не виявлено ознак пошкоджень. Домінують вони й за біометричними показниками. Їх висоти сягають 33 м, а діаметри стовбурів – до 150 см. Винятком слугує лише 150-річна тополя сіріюча, діаметр якої перевищує 2 м, а висота становить 32 м. Діаметра 150 см досягло й 200-річне дерево липи серцелистої. Однак, стан його зафіксовано як незадовільний і на день написання цієї статті воно зламано буревієм.

Табл. 1. Біометричні показники та санітарний стан великовікових особин аборигенних видів

№ з/п	Назва таксона	Вік, роки	Висота, м	Діаметр, см	Стан	Місце розташування парку (населений пункт)
1.	<i>Abies alba</i> Mill.	150	26	62	добрий	Підгірці
2.	<i>Acer campestre</i> L.	250	23	96	добрий	Журавно
3.	<i>Acer campestre</i> L.	200	16	104	добрий	Переможне
4.	<i>Acer campestre</i> L.	250	21	125	добрий	Переможне
5.	<i>Acer campestre</i> L.	250	21	127	добрий	Переможне
6.	<i>Acer campestre</i> L. (з капою)	180	18	83	задовільний	Переможне
7.	<i>Acer platanoides</i> L.	150	22	102	добрий	Переможне
8.	<i>Carpinus betulus</i> L.	250	30	79	добрий	Журавно
9.	<i>Fraxinus excelsior</i> L.	200	28	155	добрий	Вишня
10.	<i>Populus canescens</i> (Ait.) Smith	150	32	204	задовільний	Вишня
11.	<i>Quercus robur</i> L.	400	33	148	добрий	Журавно
12.	<i>Quercus robur</i> L.	300	28	122	добрий	Переможне
13.	<i>Quercus robur</i> L.	350	33	150	добрий	Переможне
14.	<i>Quercus robur</i> L.	300	33	137	добрий	Переможне
15.	<i>Tilia cordata</i> Mill.	200	22	150	незадовільний	Переможне

Серед інших аборигенних видів своїми віковими показниками та розмірами виділяються 4 особини клена польового. Так дві з них у віці 250 років мають висоту 21 м та діаметр стовбура 125 і 127 см. Крони їх низько опущені, розлогі. Лише нижні частини стовбурів є повнодеревними циліндричної форми. Вище вони розгалужуються в масивні скелетні гілки. І тільки в наймолодшого дерева клена польового з каповим наростом наявний стрункий повнодеревний стовбур. Раніше нам не доводилося бачити таких великих особин цього виду. Та і в дендрологічних описах їх переважно трактують як дерева третьої величини. До того ж, трапляються особини клена польового в нашому регіоні не так вже й часто, оскільки тут знаходиться західна межа його природного ареалу.

Непересічним явищем у наших умовах є і 250-річний граб висотою 30 м з діаметром стовбура близько 80 см. На цей час його життєвість висока і він успішно продовжує виконувати свої функції. Не так часто на рівнині Передкарпаття можна побачити здорове масивне дерево ялиці білої у віці 150 років. Натомість великорозмірні особини ясена звичайного та клена гостролистого трапляються частіше.

На помітному рівні в згаданих парках представлені декоративні відміни аборигенних видів (табл. 2). Серед них за віковими та біометричними показниками домінують відміни дуба звичайного: пірамідальна рожеволиста та різнолиста. У першій з них, крім форми крони, листя до половини літа має рожевий відтінок. На стовбурі спостерігаються менші чи більші кулясті нарости. Другій відміні, як і впливає з її назви, притаманне листя з неоднорідною формою листових пластинок. Окремі листки близькі до типового листя

дуба звичайного. Але більшість мають вузьку витягнуту безлопатевою основу, а їх верхня частина ширша.

Табл. 2. Біометричні показники та санітарний стан рідкісних особин декоративних відмін аборигенних видів

№ з/п	Назва таксона	Вік, роки	Висота, м	Діаметр, см	Стан	Місце розташування парку (населений пункт)
1.	<i>Betula pendula</i> 'Youngii'	80	8	22	добрий	Вишня
2.	<i>Carpinus betulus</i> 'Quercifolia'	170	14	50	незадовільний	Вишня
3.	<i>Crataegus monogyna</i> 'Rubro-plena'	90	8	24	задовільний	Розділ
4.	<i>Fagus sylvatica</i> 'Aureo-variegata'	100	24	54	задовільний	Підгірці
5.	<i>Quercus robur</i> 'Pyramidalis Purpurascens'	170	15	87	добрий	Вишня
6.	<i>Quercus robur</i> 'Heterophylla'	150	29	84	добрий	Розділ
7.	<i>Tilia europaea</i> 'Vitifolia'	120	19	82	задовільний	Журавно

Дуже рідкісна особина дуболистої відміни граба звичайного. Головний стовбур діаметром 50 см із гілками з типовим листям вражений гниллю. На висоті кількох метрів він зламаний. Від нього відходить пасинок висотою 14 м. Саме на ньому й відзначено частину листків, що нагадують дубові. Причому, їх явно менше, ніж типових для виду – лише кілька відсотків. Розміщені вони переважно на кінцях пагонів. Життєвість дерева низька, перспектива тривалого росту сумнівна.

Ще одне дуже рідкісне і цікаве дерево – золотаво-строката відміна бука лісового. Це дерево-химера. Лише незначній частині його крони (близько 10-15 %) властиве золотаво-строкате листя. Решта листя типове для бука. Це пагони-підщепи, які своєчасно не були видалені, а тепер розширюють своє домінування. Інші декоративні відміни менш рідкісні.

Ширше представлені інтродуценти (табл. 3). Їх вік не перевищує 200 років. Саме такий вік особини модрини опадаючої. Стан задовільний. У дерева зламана верхівка. Серед цікавіших інтродуцентів наведемо такі. У Роздолі у сосни Веймута було сформовано ліроподібне розгалуження двох скелетних гілок (збереглася одна), а в іншій особини – наявні дошкоподібні скелетні гілки. Перед палацом у Роздолі досить масивне дерево сосни чорної.

У табл. 3 найбільша товщина наведена для платана кленолистого. Фактично, це п'ять дерев "букетної" посадки, стовбури яких зрослися. Ця композиція дуже прикрашає вестибюльну поляну перед палацом та й парковий ландшафт загалом.

Унікальні за віком та розмірами – дерева гінкго дволопатевого. Також величаві особини тюльпанового дерева звичайного. Рідкісна за розмірами особина тсуги канадської. А бундук дводомний – масивне дерево-двійчатка. Навіть гіркокаштан звичайний у Журавнівському парку – величезне ошатне дерево. Милує око струнка повнодеревна особина дугласії Мензиса.

У Підгірцівському парку є дві 130-річні рідкісні для регіону своїми розмірами особини кипарисовика горохоплодного: одна типового виду, інша ж – перистої відміни. Обидва дерева пригнічені сусідніми деревами, але зага-

лом стан їх задовільний. Провізорний ряд таксонів кипарисовика доповнює 120-річна особина настовбурченої відміни із Вишнянського парку. Санітарний стан її добрий.

Табл. 3. Біометричні показники та санітарний стан рідкісних і великовікових особин інтродукованих видів та їх відмін

№ з/п	Назва таксона	Вік, роки	Висота, м	Діаметр, см	Стан	Місце розташування парку (населений пункт)
1.	<i>Acer saccharinum</i> L.	60	26	73	добрий	Переможне
2.	<i>Aesculus hippocastanum</i> L.	150	29	128	задовільний	Журавно
3.	<i>Aesculus octandra</i> Marsh.	80	18	62	добрий	Переможне
4.	<i>Catalpa bignonioides</i> Walt.	80	17	56	задовільний	Розділ
5.	<i>Cercidiphyllum japonicum</i> Sieb. et Zucc.	130	26	73	добрий	Підгірці
6.	<i>Chamaecyparis pisifera</i> Endl.	130	22	57	задовільний	Підгірці
7.	<i>Chamaecyparis pisifera</i> 'Plumosa'	130	22	69	задовільний	Підгірці
8.	<i>Chamaecyparis pisifera</i> 'Squarrosa'	120	18	48	добрий	Вишня
9.	<i>Corylus colurna</i> L.	100	20	56	добрий	Вишня
10.	<i>Ginkgo biloba</i> L.	180	24	86	добрий	Журавно
11.	<i>Ginkgo biloba</i> L.	190	29	112	задовільний	Розділ
12.	<i>Gymnocladus dioica</i> (L.) C. Koch	180	27	132	задовільний	Журавно
13.	<i>Juglans cinerea</i> L.	150	22	81	добрий	Вишня
14.	<i>Larix decidua</i> Mill.	200	28	128	задовільний	Підгірці
15.	<i>Larix decidua</i> Mill.	130	32	64	добрий	Розділ
16.	<i>Larix decidua</i> Mill.	100	28	85	добрий	Переможне
17.	<i>Liriodendron tulipifera</i> L.	150	29	88	добрий	Журавно
18.	<i>Liriodendron tulipifera</i> L.	170	25	70	добрий	Вишня
19.	<i>Metasequoia glyptostroboides</i> Hu et Cheng	55	23	58	добрий	Розділ
20.	<i>Metasequoia glyptostroboides</i> Hu et Cheng	55	18	67	добрий	Вишня
21.	<i>Pinus nigra</i> L.	170	25	116	задовільний	Розділ
22.	<i>Pinus strobus</i> L.	150	30	92	задовільний	Підгірці
23.	<i>Pinus strobus</i> L.	170	23	132	задовільний	Розділ
24.	<i>Pinus strobus</i> L.	170	26	70	задовільний	Вишня
25.	<i>Pinus strobus</i> L.	110	28	92	добрий	Переможне
26.	<i>Platanus acerifolia</i> Willd.	130	27	232	добрий	Підгірці
27.	<i>Pseudotsuga menziesii</i> (Mirb.) Franco	120	30	67	добрий	Вишня
28.	<i>Pterocarya pterocarpa</i> Michx.	130	24	84	добрий	Журавно
29.	<i>Quercus imbricaria</i> Michx.	90	22	56	задовільний	Розділ
30.	<i>Quercus rubra</i> L.	80	24	90	добрий	Переможне
31.	<i>Robinia pseudoacacia</i> 'Bessoniana'	90	14	38	задовільний	Розділ
32.	<i>Robinia pseudoacacia</i> L.	110	31	99	добрий	Переможне
33.	<i>Styphnolobium japonicum</i> (L.) Schott	80	22	56	добрий	Розділ
34.	<i>Thuja occidentalis</i> L.	130	24	64	задовільний	Підгірці
35.	<i>Thuja occidentalis</i> L.	120	22	45	добрий	Вишня
36.	<i>Tsuga canadensis</i> (L.) Carr.	130	29	81	добрий	Підгірці

Навіть звичні нам дерева туї західної вирізняються своїм віком та розмірами. Розмірами та добрим чи задовільним станом виділяються також 80-річні особини гіркокаштана восьмилистичного, катальпи бузколистий, софори японської. У Роздільському парку чи не найвища у регіоні 55-річна особина

на метасеквої китайської. Однорічне дерево цього ж виду у Вишнянському парку нижче, натомість стовбур його дещо товщий. Привертає увагу швидкий ріст дерев і масивні стовбури. Будь-яких пошкоджень не виявлено. Стан особин добрий.

Підсумовуючи, доцільно зазначити, що ландшафти старовинних парків Передкарпаття сформовані цілим рядом, як показав віковий досвід, доцільних у композиціях і декоративних та стійких до навколишнього середовища, автохтонних та інтродукованих деревних рослин. Вітчизняні види насамперед становлять домінують паркових фітоценозів. Серед них є найстарші за віком складові парків як солітерних, так і групових композицій. Особини інтродукованих видів у паркові об'єкти вводили в пізніший період. Вони слугують доповнювальними елементами паркових ландшафтів, часто виступаючи на передніх планах видових точок тих чи інших композицій.

Усі ці рослини пройшли менший чи більший, але загалом доволі значний, період перевірки на їх біологічну та композиційну доцільність у паркових ландшафтах регіону. Цей досвід доцільно вивчати, узагальнювати та враховувати для використання у створенні сучасних паркових композицій, які не були б "одноденками", а слугували на довгу перспективу, як це ми бачимо на прикладі парків XVIII-XIX ст.

Література

- Івченко А.І. Великовікові дерева інтродукованих та рідкісних таксонів Підгірцівського парку / А.І. Івченко, І.М. Пацура, А.С. Мельник, О.С. Панасюк // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18.5. – С. 19-24.
- Івченко А.І. Рідкісні дерева парку селища Журавно / А.І. Івченко, І.М. Пацура, А.С. Мельник, О.С. Панасюк // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18.11. – С. 188-193.
- Івченко А.І. Палацовий парк селища Розділ та його рідкісні дерева / А.І. Івченко, І.М. Пацура, А.С. Мельник, О.С. Панасюк // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.6. – С. 17-22.
- Івченко А.І. Палацовий парк села Вишня та його рідкісні дерева / А.І. Івченко, І.М. Пацура, А.С. Мельник // Природно-заповідний фонд України – минуле, сьогодення, майбутнє : матер. Міжнар. наук.-практ. конф., присв. 20-р. природн. заповідн. "Медобори" (26-28. 05.2010 р., смт. Гримайлів). – Тернопіль : Вид-во "Підручники і посібники", 2010. – 819-823.
- Кучерявый В.П. Урбоэкологические основы фитомелиорации / В.П. Кучерявый. – М. : Вид-во НПО "Информация", 1991. – Ч. 2. – 288 с.
- Цурик Є.І. Перелікова таксація лісу / Є.І. Цурик. – Львів : РВВ УкрДЛТУ, 2002. – 260 с.
- Czekalski M. Drzewa i krzewy ozdobne w 21 parkach Wielkopolski / M. Czekalski // Rocznik dendrologiczny. – 2000. – Vol. 48. – S. 113-131.

Івченко А.І., Пацура І.М., Мельник А.С. Редкостные деревья автохтонных и интродуцированных видов в ландшафтах старинных парков Прикарпатья

На Львовщині в ландшафтах старинних парків Прикарпатья сохранились 59 интересных и уникальных деревьев 43 таксонов, выделяющихся своим значительным возрастом и биометрическими показателями. Такие деревья являются ценными объектами для биологической и лесной науки, а также для озеленения и ландшафтной архитектуры. Они нуждаются в надлежащем уходе и охране.

Ключевые слова: старинные парки, интродуценты, великовозрастные деревья.

Ivchenko A.I., Patsura I.M., Melnyk A.S. Rare trees autochthonic and introduction of species in landscapes of age-old parks of Prykarpattya

59 interesting and unique trees of 43 taxons saved on Lviv Region in the landscapes of age-old parks of Prykarpattya. They are selected the considerable age and biometrical indexes. Such trees are valuable objects for biological and forestry science, planting of greenery and landscape architecture. They need the proper care and guard.

Keywords: age-old park, age-old trees, arboreal introduction species.

УДК 630*[27+235.6] Проф. В.П. Кучерявий, д-р с.-г. наук; доц. Р.Б. Дудин, канд. с.-г. наук; асист. Т.М. Левусь – НЛТУ України, м. Львів

**ПАРК ІМЕНІ ТРИЛЬОВСЬКОГО У КОЛОМІЇ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РЕКОНСТРУКЦІЇ**

Досліджено історію створення та розвитку пам'ятки садово-паркового мистецтва, планувальну структуру та сучасний стан насаджень. На основі зібраних даних запропоновано методи оптимізації паркового ландшафту: реконструкція доріжково-стежкової мережі, насаджень, реставрація та консервація його окремих елементів.

Ключові слова: пам'ятка садово-паркового мистецтва, парк культури та відпочинку, планувальна структура, насадження, реконструкція, реставрація, консервація.

Парк культури і відпочинку ім. Кирила Трильовського, площею 5,4 га, є пам'яткою садово-паркового мистецтва місцевого значення. Розташований він у центральній частині Коломиї Івано-Франківської області. Парк було закладено на кошти місцевого магістрату у другій половині XIX ст., на місці природного змішаного лісу [2]. Тоді ж територією парку провели штучне русло потоку Радилівка, який до того рухався в іншому напрямку. У 1898 р. парк називався іменем А. Міцкевича, пам'ятник якому з еліпсним латунним рельєфом на фоні гранітної брили було споруджено у центральній частині. У 2005 р. пам'ятник відреставрували на кошти польської громади.

У вересні 1880 р., на честь приїзду до Коломиї цесаря Франца Йосифа, у парку було збудовано дерев'яний етнографічний павільйон (за проектом інженера В. Шатра), у якому надалі вживали різноманітних заходів: спортивні змагання, заклики до страйку, а 16 червня 1902 р. відбулося перше в тих краях січове свято на чолі з доктором права Кирилом Трильовським, який у травні 1907 р. переміг на виборах до австрійського парламенту. У ті часи парк відвідували Лесь Мартович, Михайло Коцюбинський, Василь Стефаник.

У післяреволюційні роки до формування паркових пейзажів немало зусиль доклав Федір Білейчук (1905-1953), який до 1939 р. був тут головним садівником. Як свідчать архівні матеріали, він був майстром із створення візерунків з квіткових рослин, а також вмів виконувати фігурну стрижку дерев та кущів. Неподальок від будиночка садівника знаходилася оранжерея та парник із садивним матеріалом. На сьогодні ці споруди зруйновані і зарослі хащами. З 1939 по 1941 р. парком опікується Іван Костюк – колишній січовий стрілець, вояк УГА, громадський активіст. Завдяки йому у місті було висаджено тисячі саджанців, засновано лабораторію для акліматизації рослин. Під керівництвом майстра щороку восени у парку проводили "Свято квітів",

на якому свої композиції виставляли працівники будинкоуправління, шкіл, лісництва.

Після війни парк назвали на честь С. Кірова – секретаря Ленінградського обкому ВКП (б), а у 1956 р. йому було встановлено пам'ятник, для постаменту якого використали червоний граніт із старих коломийських кладовищ. У 1952 р. у парку був збудований кінотеатр "Комсомолец", який відзначався легким гуцульським стилем. Авторами проекту були головний архітектор міста І. Боднарук і майстер дерев'яного промислу А. Шаерман. Поруч, у павільйоні, де приймали імператора, влаштували сезонний ресторан "Карпати", встановили каруселі [1].

У середині 80-х років у парку відбулася реконструкція, внаслідок якої з'явився концертний майданчик з амфітеатром, береги потічка вкрили прямокутними залізобетонними плитами і встановили справжній літак-винищувач, який після розвалу СРСР розібрали на металобрухт. Вже за часів незалежної України, 19 жовтня 1997 р. неподалік від входу у парк з вул. Л. Українки, було відкрито і освячено бронзове погруддя засновника січового руху в Україні К. Трильовського (скульптор В. Одрехівський).

На цей час територія парку має вигляд ламаного чотирикутника і обмежена вулицями Л. Українки, О. Кобилянської та А. Чайковського (рис.). Оскільки це центральна частина міста, його відвідує багато людей, особливо дітей з батьками. На території розташовані два приватних заклади громадського харчування, які також приваблюють багато відвідувачів.

Рис. План парку ім. К. Трильовського (сучасний стан)

У 2011 р. працівники кафедри ландшафтної архітектури, садово-паркового господарства та урбоекотології Національного лісотехнічного університету Львова провели реконструкцію парку ім. К. Трильовського. Роботи включали: очищення території від сміття, виїзку дерев та кущів, які загрозували безпеці відвідувачів, а також заміну старих паркових лавок на нові, виготовлені з дерева. Крім того, було встановлено нові ліхтарі та скамейки. Роботи завершено у жовтні 2011 року.